

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/132/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115010867
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3115010867.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Ondreja Samaša, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. mája 2016 prejednal odvolanie obžalovaného

Q. P.

nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom B., prechodne bytom B. N. M., B. N. M. č. XXX/X,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/65/2015 zo dňa 15.10.2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/65/2015 zo dňa 15.10.2015 bol obžalovaný Q. P. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., pretože hoci ako otec ml. N. P., nar. XX.XX.XXXX, je povinný v zmysle § 62 a násl. D. o rodine ako aj rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 5C/404/2000 zo dňa 20.11.2001, právoplatným dňa 08.01.2002 povinný prispievať na výživu svojej dcéry N. sumou 26,56 € (800,00 Sk) mesačne vždy do 15. dňa vopred k rukám P. P., bytom C., X.. B. XXXX/X, pričom si však svoju vyživovaciu povinnosť riadne neplní od mesiaca jún 2012 až doposiaľ (vrátane mesiaca november 2015), čím mu vznikol dlh na riadnom výživnom v celkovej výške najmenej 1.088,56 €, hoci bol za taký čin odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín zo dňa 26.11.2014 č. k. 1T/127/2014-40, právoplatným dňa 27.02.2015.

Bol za to odsúdený podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zák. a § 36 písm. l) Tr. zák. k trestu odňatia slobody na jeden rok. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho napadol ihneď po jeho vyhlásení odvolaním obžalovaný, ktorý v písomných dôvodoch uviedol, že si je vedomý spáchania trestného činu, trestný čin v plnej miere priznal a jeho snahou je dlh na výživnom v plnej výške uhradiť, keďže má už prácu, čo najrýchlejšie.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom odvolaní obžalovaného poukázal na správnosť skutkových zistení súdu prvého stupňa, na správnu právnu kvalifikáciu konania obžalovaného a primeranosť uloženého trestu a žiadal jeho odvolanie podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť. Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, ako

aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na základe takéhoto preskúmania napadnutého rozsudku dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Súd prvého stupňa vykonal v predmetnej trestnej veci všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy a tieto aj správne vyhodnotil a ustálil skutkový stav tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku. Ani odvolací súd nemal žiadne pochybnosti o správnosti skutkových zistení súdu prvého stupňa. Zo spisového materiálu vyplynulo, že obžalovaný napriek zákonnej povinnosti plniť vyživovaciu povinnosť na svoju dcéru, ktorá mu bola aj uložená súdom, od mesiaca jún 2012 /teda po dlhší čas/, až doposiaľ si túto povinnosť neplnil a to napriek tomu, že v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch bol za taký čin odsúdený, čím naplnil všetky zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy, podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. Z takéhoto konania bol usvedčovaný nielen svojim vlastným priznaním, ale aj svedeckou výpoveďou svedkyne P. P., či listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spisovom materiály.

Súd prvého stupňa dôkazy v súlade s príslušnými zákonnými ustanoveniami aj vyhodnotil, tak jednotlivo ako aj v celku. Dôkazy dávajú jednotnú, logickú, ucelenú reťaz, smerujúcu k jedinému záveru a tým je uznanie viny obžalovaného.

K odvolacím námietkam obžalovaného, že si svoju vyživovaciu povinnosť splní čo najrýchlejšie krajský súd uvádza, že za týmto účelom na žiadosť obžalovaného odročil verejné zasadnutie a umožnil obžalovanému dlh na výživnom uhradiť. K tomuto však do dňa konania odročeného verejného zasadnutia a to 17.05.2016 nedošlo. Je teda zrejme, že snaha obžalovaného o odvrátenie trestu využitím ustanovení o účinnej ľútosť bola len účelovo ním deklarovaná, v snahe dosiahnuť oddialenie rozhodnutia vo veci.

Odvolací súd nezistil ani pochybenie súdu prvého stupňa pri ukladaní trestu obžalovanému. Trest odňatia slobody uložený mu v trvaní 1 rok nepodmienečne, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, sa aj krajskému súdu javil byť trestom primeraným, ale aj zároveň potrebným k prevýchove páchatel'a. Takýto trest zodpovedá aj zásadám individuálnej a generálnej prevencie, či ustanoveniam § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona.

Tu odvolací súd poukazuje predovšetkým na okolnosti skutku, osobu obžalovaného, ako aj jeho predchádzajúci život, pretože hoci má jedno odsúdenie zahladené, ide o osobu, ktorá má už skúsenosti so zákonom, dlhodobo sa vyhýbajúcu plneniu svojej zákonnej a prvoradej povinnosti vyživovať svoju dcéru. Taktiež je potrebné zdôrazniť, že už bol uznaný vinným zo spáchania rovnakého trestného činu a ani toto konanie ho neprevychovalo, nepoučilo a ani nevedlo k jeho náprave a neodradilo ho ani od ďalšieho obdobného konania. Vzhľadom k tomu, že skutok páchal v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia správne mu prvostupňový súd ukladal trest nepodmienečný, zohľadniac jednu poľahčujúcu okolnosť. Aj zaradenie páchatel'a do ústavu s minimálnym stupňom stráženia bolo v súlade so zákonom, nakoľko obžalovaný nebol doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody.

Odvolací súd preto dospel k záveru, že vzhľadom na dlhodobé ignorovanie vyživovacej povinnosti obžalovaným, je potrebné takýmto prevýchovným trestom na neho do budúcnosti pôsobiť, a to najmä s poukazom na skutočnosť, že jeho vyživovacia povinnosť bude zrejme aj naďalej trvať a je potrebné zabrániť tomu, že sa také konanie z jeho strany bude opakovať.

S poukazom na uvedené skutočnosti preto odvolací súd nepovažoval odvolanie obžalovaného v žiadnom smere za dôvodné a toto potom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.